

[Statsministeren.]

givne Løfter og udtalt mig mod afgivne Erklæringer. Den Dokumentation, jeg herimod havde ført frem, vilde det ærede Medlem afvise med at sige, at mine Udtalelser var faldet før Erklæringen, hvorimod de Radikales Ordførers Udtalelser var faldet efter. Det skulde da være en Fordel, at man siger til i Tide og paa rette Sted og siden tier stille. Naar der siges til, inden Erklæringen er afgivet, ved man, hvor man har en, men det, man kommer med bagefter, giver jeg ikke meget for. (*Bertel Dahlgaard*: Det var Erklæringen, der kom bagefter!). Saa er det Erklæringen, man holder sig til, men det, man føjer til bagefter, maa staa for dens Regning, som fremsatte det, og ikke for den Parts Regning, som har været med til at affatte den. (*Bertel Dahlgaard*: Havde det ikke været ærligst at tage Afstand fra det?). Jeg har ikke Pligt til at tage Afstand fra alle de gale Paastande, som baade den ene og den anden kan fremsætte.

Saa talte det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen om, at jeg havde været overlegen og haanlig over for de 121, som har underskrevet Henvendelsen til det danske Folk. Det var i saa Fald ikke med Vilje, men det tror jeg heller ikke, jeg var. Det, jeg tog Afstand fra, var den forfærdelige Forgudelse af disse 121 Personer fra anden Side, det var næsten, som om man derigenem fik Udtryk for alt det, der var rigtigt og sandt, det var alt det, der betød noget her i Landet. Det var det, jeg reagerede imod. Jeg kender en Del af disse Mænd, de er fuldt ud respektable, og jeg sætter dem paa mange Maader højt, selv om jeg ikke er enig med dem i dette Spørgsmaal. Men andre, der tilfældigvis er enig med dem, stiller dem op som Halvguder, som vi næsten alle sammen skal falde ned og tilbede. Det er det, jeg har gjort Indvendinger imod, jeg har ikke villet haane disse Mænd eller i det hele taget ned-sætte dem i det almindelige Omdømme.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Frede Niensens Udtalelser vil jeg sige, at det er mærkeligt, som man driver sin Agitation. Man ser helt bort fra, at jeg baade i Dag og gentagne Gange før her i Salen klart har tilkendegivet min Stilling, ligesom ogsaa gennem Forslag, naar der skulde foretages Afstemninger og træffes Beslutninger om visse Henvendelser til Udlandet. Man borer i en Besvarelse af et bestemt Spørgsmaal, hvori jeg har sagt, at dette vil jeg ikke tage Stilling til i Øjeblikket. Vi er vel enige om — jeg har da hørt flere Udtalelser derom, jeg tror ogsaa af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen —, at hvis det viste sig, at vi

ikke kunde komme nogen Vegne med de Ting, der var nævnt i Oktobernoten, saa maatte vi tage denne Sag op paa et nyt Grundlag og se, om vi kunde finde Udveje for paa anden Vis eller ad andre Veje at naa et Resultat. Men nu skal det altsaa mistænkeliggøres og fremstilles, som om jeg har sagt, at jeg vil tage Sydslesvig helt i Dag, skønt jeg her i Tinget direkte har sagt, at det ønskede jeg ikke at gøre. Man er aabenbart i stor Forlegenhed for at faa mig skubbet i en Stilling, hvor det er lettere at angribe mig end i den Stilling, jeg virkelig indtager og udtaler mig for. Det er ikke et Tegn paa Styrke og Sikkerhed i sin egen Stilling, tværtimod.

Jeg forstaaer det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen saadan — og det er vel ogsaa Socialdemokratiets Stilling, saadan har jeg forstaaet det —, at de vil nok have en Folkeafstemning og er villige til at arbejde for Sikring deraf, men kun hvis det i Forvejen er sikkert, at der er et overvejende Flertal af rent dansksindede, der ud fra nationale og folkelige Grundsætninger bekender sig til Danmark. Men saa er det, vi siger, at saa er det muligvis for sent. Naar Fredstraktaten er skrevet, naar vi har skrevet under paa den, saa kan den jo, hvis man ellers skal holde internationale Aftaler og Forpligtelser og indgaaede Kontrakter, ikke laves om, uden for saa vidt begge Parter indvilger deri, saa har man ingen Ret dertil, uden at Modparten vil give en det. Hvad det saa bliver til, naar Afstemningen kommer, er en Sag for sig, men vi ser ikke, at vi kan sikre os den Mulighed, medmindre den bliver sikret allerede, naar Fredstraktaten skal skrives og Tyskland gaar ind paa det; det maa saa vise sig, om der til den Tid er en Danskhed dernede af en saadan Karakter og en saadan Størrelse, at der er tilstrækkelig Styrke til at føre en Afstemning igennem til dansk Fordel.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Det er kun en kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft. Jeg har naturligvis ikke udtalt mig om et Møde, jeg ikke har været til Stede ved, men jeg har udtalt, at i Februar—Marts ønskede man at undersøge paa Partiernes Vegne, hvorledes mit Synspunkt var angaaende det slesvigske Spørgsmaal, og det var ganske klart, at man vilde have den Undersøgelse paa Grund af den Agitation, som man havde set i Undergrundspressen, og det